

Ugovora, službe Komisije će biti u boljoj poziciji da istraže tvrdnje. Podnositac žalbe će imati više vremena (i više će biti zainteresovan) da otkrije i potkrepi povrede države članice, i imaće na raspolaganju više vremena, informacija i resursa.

Sama Komisija neće biti u stanju da dodjeli obeštećenje kao kompenzaciju za bilo kakav gubitak koji se navodi u žalbi (iako bi nacionalni sud to mogao), ali postojanje takve štete će pomoći da se utvrdi težina žalbe. U određenim veoma ozbiljnim slučajevima Komisija može da potraži od ESP-a da doneše privremenu mjeru, kao u slučaju kada je potrebno hitno djelovanje da bi se izbegle takve štete.

Za korigovanje situacije je takođe korisno da se ukaže na proceduralne korake koji se preduzimaju na nacionalnom nivou. Ne predstavlja strogo pravilo da Komisija djeluje tek kada su iscrpljeni svi drugi nacionalni postupci, ali svakako predstavlja značajan faktor. Često može da postane jasno da nacionalni upravni ili politički postupci nisu odgovarajući da bi se zaštitila prava pojedinaca suočenih sa povredom prava Zajednice, ili čak da oni ne postoje. U takvim slučajevima, dokaz o ovim nedostacima u nacionalnom sistemu može da podstakne Komisiju na dalje djelovanje.

Sve takve žalbe treba slati u pismenoj formi Sektoru za nabavke DG Markt-a (DG Markt/Procurement).

(c) Postupak u skladu sa članom 226

Nakon što je podnesena žalba, slučaj je izvan kontrole podnosioca. Službe Komisije mogu da zatraže dodatne informacije od podnosioca, ali vođenje slučaja iz ove faze nadalje je potpuna odgovornost Komisije. Podnositac ne može da prisili Komisiju da postupa, a povlačenje žalbe nužno ne znači i da će postupak biti zaustavljen. Svakako, to je taktičko oružje u rukama potencijalnih podnositilaca žalbi.

Ukoliko Komisija zaključi da postoji povreda prava Zajednice, ona preuzima zvanične korake da popravi situaciju. Obično koristi postupak predviđen članom 226. Ugovora. Bitni koraci su sljedeći:

■ ostvarivanje kontakta sa zvaničnim organima države članice

Komisija ostvaruje kontakt sa zvaničnim organima predmetne države članice postavljajući pitanje navodnog kršenja i zahtjevajući od države članice da podnese svoja zapažanja. Ona to radi putem zvaničnog obavještenja. Ne postoje vremenski rokovi za ovaj dio postupka i mnogo toga zavisi od značaja koji službe Komisije daju povredi.

■ odgovor države članice

Država članica obično odgovara na prigovore Komisije.

Podnositac žalbe može biti informisan o različitim stavovima (ali nema „pravo“ na ove informacije) i može poželjeti da dâ dodatne komentare. Podnosiocu žalbe se garantuje mogućnost dopune informacija. Ukoliko Komisija nije zadovoljna